

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Excommvnicatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

CAP. VIII. *Idem Burdegalensi archiepiscopo.*Pars cap. supra de spon.
Confuluit.

Præterea de G. archidiacono, qui cum in tua & Tolofana ecclesia archidiaconus fit constitutus, & in vtraque professus regulariter, collectis illis quæ in archidiaconatu tuo potest colligere, præter conscientiam tuam & licentiam, Tolosam regreditur, & ibi per annum vel amplius moratur: prouidentia tuæ significamus, vt eundem archidiaconum, si ita res se habet, altero quem maluerit, archidiaconatu, occasione & appellatione cessante, facias esse contentum.

CAP. IX.

Idem Salernitano archiepiscopo. Pars cap. supra de clericis matrimonio copulatis; Clericos.

Mandamus, vt si qui clerici ecclesiarum tuarum, fratribus hospitalis cum licentia sui prælati sponte ac gratis per annum vel triennium seruire decernunt, nequaquam impediatur: & interim beneficia sua ecclesiastica vel redditus, si quos habent, non amittant.

PARS
XXXI.

DE EXCOMMVNICATIS.

CAP. I.

Idem Exoniensi episcopo.

Ex parte tua nobis est constanti assertionem propositum, quod quidam interdum pro certis causis excommunicati, sedem apostolicam visitant, & reticentes causas pro quibus sunt vinculo excommunicationis adstricti, auditis confessionibus suis, absolutionis beneficium meruisse. Vnde quia nos consulere voluisti, vtrum illa absolutio teneat, si occultatis excessibus, pro quibus excommunicati fuerunt, absolutionis meruerunt priuilegium, siue excommunicationis aliam causam prætendentes; consulti tui taliter respondemus, quod si ita constiterit, eos cogere debes censura ecclesiastica, cum literis tuis rei veritatem continentibus, ad sedem apostolicam redire: si vero id tibi non constiterit, & eos suspectos habueris, quod non fuerint veritatem confessi, ipsos compellere debes ex-

ANNO
CHRISTI
1179.

inde coram te, quod veritatem confessi fuerint, purgationem præstare.

CAP. II. *Idem Cantuariensi archiepiscopo.*

Qua fronte nos super articulis iuris consulere valeas, non videmus, cum in his quæ tibi nota sunt & liquida, manifeste dicaris ordinem peruertere, & euidenter libertati * ecclesiæ contraire, pro qua ille gloriosus & inclytus martyr, prædecessor tuus Thomas martyrium subire non expauit. Iam enim non in ecclesia, sicut canonicum est & honestum, non in palatio, non in camera tua, sed in propria camera regis, contra debitum iuris & contra pontificalis officii dignitatem, episcoporum electiones diceris confirmare. Verum super his, de quibus nos consulere voluisti, prout nobis dederit Dominus, tibi respondemus: sane si quis pro contumacia vel alia qualibet causa, excommunicatione tenetur adstrictus, & offert se ad iustitiam de his, pro quibus sententiam ipsam excepit, iudex eum, vt non in excommunicationem * discedat, absolueret poterit, etiamsi pars aduersa, ne absoluat, appellacionis obstaculum interponat: ab ipso tamen ante absolutio- nem sufficiente cautione recepta, quod vel in præsentia Romani pontificis, ad cuius audientiam appellatur, si ma- luerit aduersarius, vel coram iudice, cui Romanus pontifex causam delegauerit, vel coram eo in quo vtraque pars conuenerit, iuris pareat æquitati.

CAP. III. *Idem in eadem epistola.*

De his etiam, qui se conqueruntur irrationabiliter excommunicationi vel interdictioni suppositos, illud idem dicimus, etiamsi hi pro quibus tulerint sententiam, ad sedem apostolicam duxerint appellandum.

CAP. IV. *Idem Rothomagensi archiepiscopo.*

Quia quæsitum est a nobis ex parte tua, si liceat tibi eos qui excommunicationis vinculo ab episcopis, aut suffraganeis tuis fuerint innodati, & ad audientiam tuam appellant, absolueri antequam steterint tuo iudicio: inquisitioni tuæ præsentibus literis respondemus, quod si post appellationem inter eos sententia excommunicationis est

promulgata, absolutione non indigent, cum sententia post appellationem lata neminem ligare possit. Si autem ante appellationem fuerint excommunicati, ante ingressum causæ recepto ab eis iuramento, secundum ecclesiæ consuetudinem debes eos absolueres, nisi episcopo, a quo fuerunt excommunicati, in hac parte volueris deferre, & eos ad ipsum absolueres remittere. Cum autem ab episcopo vel a te fuerint absoluti, causam audire debes, & eam sine debito terminare: quia nec excommunicati ante absolutionem sunt audiendi, nec causa ad eos, a quibus est appellatum, debet aliquatenus remitti.

CAP. V. *Idem Cantuariensi archiepiscopo.*

Cum ad hoc in beatorum apostolorum principis cathedra, quamquam immeriti, Domino disponente, sumus constituti, ut plantare debeamus, quæ ad virtutem spectant & decorem: & euellere & eradicare curemus, quæ sunt obuia rationi, & profectum impediunt salutis: intelleximus sane quod Hospitalarii nominatim excommunicatos contra prohibitionem ecclesiasticam præsumunt tradere humanæ Christianæ sepulturæ, non cogitantes, quam graue sit illis in morte communicare, quos, dum viuerent, ecclesia pro suis excessibus a sinu suo segregauit. Vnde quoniam huiusmodi præsumptionem & temeritatem nolumus nec debemus aliquatenus tolerare, discretioni tuæ, & quatenus prædictos fratres moneas & hortoris, & ex nostra parte præcipias, ut si quos in excommunicatione defunctos in cœmeteriis sepelierint, extra cœmeteria ipsos penitus eiiciant. Quod si facere noluerint, tu hoc ipsum de his, quos in excommunicatione defunctos esse constiterit, auctoritate nostra, & appellatione remota, exequaris.

CAP. VI. *Idem in Turonensi Concilio.*

Quoniam superuenientibus nouis morbis nouas expedit inuenire medicinas, & ecclesiasticæ libertati consulere, & subditorum vtilitati providere curantes, statuimus ut capellani, & qui eorum vice ministrant, huiusmodi sacramento adstringantur, ut ex quo fuerit cognitum eis, aliquid ecclesiæ vel cœmeterii seu ecclesiasticæ possessionis, in castrum venisse, vel castrensi violentia ablatum fuisse,

ANNO
CHRISTI
1179.

se, conueniant dominum castri, siue illum qui primus ab eo dominatum habet, cuius potestate consilioque res dirigi possit: & si eorum commonitione præmissa, prædam non reddiderit, si adfuerit; vel si abfuerit, de integra restitutione infra octauum diem certam securitatem non fecerit, extunc ab omni ecclesiastico cessabitur officio, excepto baptismo & confessione, & a timore mortis communionem. Quod in omnibus terris eorum propriis præcipimus obseruari, nec non & in illis, in quibus integram exercent dominationem: permittimus tamen, vt semel in hebdomada, causâ conficiendi corpus Christi, Missa in villa celebretur proxima, clausis omnibus ostiis, & exclusis excommunicatis, præter ministros altaris. Quod si prædicti castrenses post datam inter eos sententiam incorrigibiles per 40. dies extiterint, capellani ab eorum recedant officio, non amplius cum eis commoraturi, quamdiu sub anathematis vinculo teneantur. Sub hac lege scriptores claudimus. Quod si capellani vel quilibet officiales clerici ex suis possessionibus sunt aduocati seruitii debitores, vltra tres menses commorandi cum eis licentiam non adhibemus. Quod si gratia commonitionis eis concedatur, conuiscendi tamen & cohabitandi interdiciamus participationem. Qui vero vltra præfixum terminum cum eis commorari præsumperit, officio simul & ecclesiastico careat beneficio, & ne forte præda in dolo conuertatur, aut clericos castrorum excuset ignorantia, egredi debent, obuiare prædæ, audituri & sollicitè inquisituri, si quæ res ibi fuerint ecclesiasticæ, vel earum reclamatores. Si quis autem clericus ob huiusmodi recessum, propter iustitiam a domino suo rerum suarum damna pertulerit, ipse dominus non nisi per integram omnium restitutionem meretur absolui. Si qualibet villa duos vel plures aduocatos habuerit, in quorum aliquem lata sit sententia, dummodo non careant officio, nisi qui eius subsunt dominio. Quod si ecclesia suæ aduocationis fuerit, eadem esset & sibi interdicta: licet alterius aduocationis corpora sepeliri, Missa tamen non celebrabitur. De mutandis autem castrorum vicariis vel clericis, statuimus vt archidiacono significetur, ne alius loco eius substituat, donec eodē adstringatur sacramento. Mercatoribus autem & ceteris hominibus ciuitatum vel burgatorū

Locus ob-
securus.

prohibemus, ne aliquem nomine excommunicatum, * hospitem suscipiant, nec in venditione vel in emptione seu aliqua participent accommodatione. Qui vero transgressores extiterint, a sacerdote parochiano tres dies vocentur: tribus autem aliis diebus ad correctionem expectentur: Septimo autem die, si incorrigibiles apparuerint, anathematis sententiam subituri, nec ab episcopo, nec ab archidiacono se nouerint absoluendos. Si vero a domino aliove potente ad hospitandum excommunicatum, hospiti vim illatam cognitum fuerit, hospes reus non habeatur: sed eius qui violentiam intulit, terra suspendatur; cuius suspensionis restitutio pontificali erit arbitrio referuanda. In villis vero vel urbibus vel castellis, quæ regis subsunt dominio, in quibus constabularii ad tempus statuuntur, si ipsum constabularium constiterit anathematis sententiam subiisse, ipso in villa præsentem locum medium, quo recedente, eodem reuersuro, alii diuinum officium non amittant. Suis autem domesticis omnibus a Christianitate suspensis, de cœmeteriis & ecclesiis, siue quibuslibet possessionibus ecclesiasticis tenendas dari prohibemus, ne pro ecclesiæ vel cœmeterii defensione tenendas fidei suæ sponsonem interponant: quod si præsumpserint, ordinis sui & beneficii periculum incurrant. Qui vero ecclesiam vel cœmeterium contempserint, vel ordinatis manus violentas imposuerint, anathematis sententia feriuntur: nec ab alio nisi a domino papa absolutionem consequantur, nisi mortis interueniente periculo, dispensatio misericorditer subueniat, data tamen pro posse satisfaciendi securitate, si conualuerint, pro absolutione papam adituros. Si quis videns excommunicatum ex nomine, hospitio susceperit, vel ei pecuniam scienter accommodauerit, quia nostri sunt contemptores mandati, prohibemus, ne Christianus vel Christiana ei seruiat, donec inde satisfecerit. Præcipimus autem, quod decani fide adstringantur, quod si eis cognitum fuerit, aliquem de clericis hæc decreta non seruasse: episcopo, si affuerit, vel archidiacono denuntient. Prohibemus etiam, ne abbates vel monachi, priores vel abbatissæ, vel priorissæ, de possessionibus ecclesiasticis tenendam donent; clericis autem & laicis prohibemus, ne quis scienter prædam ecclesiæ emat, vel prædam cœmeterii, vel cuiuslibet possessionis

Locus ob-
securus.

ANNO
CANTU
1179.
* hosp-
tio

ecclesiasticæ : quod qui præsumperint , anathematis vinculo feriantur.

Ex decretis Gelasii papæ , cap. 2.

Quicumque intra anni spatium ciuilitè siue publice causam suam coram suis excommunicatoribus non peregerint , ipsi sibi audientiæ aditum clausisse videantur. Quod si obstinato animo defuncti fuerint , nos illorum causam , iuxta beati Leonis prædecessoris nostri sententiam , diuino iudicio reseruantes , quibus viuus non communicauimus , mortuis non communicamus.

CAP. VII. *Idem.*

Cum ab ecclesiarum prælatis ecclesiastica sententia in malefactores aliquos promulgatur , debet rata & firma consistere , vt vsque ad dignam satisfactionem inuiolabiliter obseruetur ; quapropter discretionis tuæ , &c. quatenus si quando iam dilectus filius noster plebanus sancti Pancratii , in clericos vel in laicos parochianos suos interdum interdicti vel excommunicationis sententiam rationabiliter tulerit , præcipias obseruari : nec eam sine congrua satisfactione , & absque conscientia eiusdem plebani , aliqua ratione relaxes.

DE CONIUNGENDIS FILIIS PARS XXXII.
ANTE VEL POST COMPATERNITATEM
genitis.

CAP. I.

Alexander III. Salernitano archiepiscopo.

VTVM autem filii vel filia ante vel post compaternitatem geniti , possint simul ad inuicem copulari , Canones secundum diuersorum locorum consuetudinem inueniuntur : & licet primus Canon exinde editus , natos post compaternitatem prohibeat ad inuicem copulari , alter tamen Canon posterius editus primum videtur corrigere : per quem statuitur , vt siue ante , siue post compaternitatem geniti sunt , simul possint coniungi : excepta illa persona dumtaxat , per quam ad compaternitatem peruenitur. Vnde tolerabilius nobis videretur , vt secundum

Concil. Tom. 27.

Pppp ij